

Til § 8 (F. 1924 § 313, U. Tillægslov A. § 8).

Det nyindsatte Stk. 3 har særlig Hensyn til Bestemmelsen i Næringslov af 29. December 1857 § 9, 2det Stykke.

Henvisningen i Stk. 5 er slettet af tilsvarende Grunde som i Straffelovsforslagets § 270.

Til § 9 (F. 1924 § 314, U. Tillægslov A. § 6).

Da Bestemmelsen ikke blot skal finde Anvendelse paa ældre Straffelovbud, men paa ethvert Lovbud, der henviser til en ophævet Lovbestemmelse, se f. Eks. Beværterlov Nr. 99 af 29. Marts 1924 § 4 Nr. 5, har man ændret Affattelsen noget.

2det Kapitel.

Fængselsretten.

Til § 12 (U. Tillægslov A. § 12).

Fængselsretten foreslaas sammensat paa samme Maade som i Kommissionsudkastet, dog anser man det for rettest, at det Medlem, der er Dommer, bliver Formand.

Naar der i Stk. 2 udtrykkelig tillægges saavel Fængselsretten som de almindelige Domstole Myndighed til at hensætte en Person, om hvis Genindsættelse der er Tale, i Varetægtsfængsel, er det, fordi det er tvivlsomt, om Retsplejelovens § 1002 vil kunne anvendes paa Personer, der er dømt til Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, som jo ikke er Straf, jfr. derimod med Hensyn til Personer, der betingelsesvis er løsladt fra Straf (Ungdomsfængsel er Straf), Dom i U. f. R. 1921, Side 3.

3die Kapitel.

Anvendelse af Disciplinærstraffe og Sikringsmidler overfor Fanger under Bevogtning.

Til § 13 (ny).

De nugældende Regler om Anvendelse af Disciplinærstraffe og Sikringsmidler overfor Varetægtsfanger findes i Arrestreglementet af 7. Maj 1846 E. § 5 og Retsplejelovens § 784, Punkterne 4—6. Det foreslaas at bringe disse Regler i Overensstemmelse med de tilsvarende Regler for Hættfanger, dog med den Begrænsning, at Anvendelse af Disciplinærstraf ikke kan

medføre Forlængelse af Straffetiden (jfr. Straffelovsforslagets § 48). Den i Retsplejelovens § 784, Punkt 4, hjemlede Disciplinærstraf, Udelukkelse fra Læsning, der er særlig for Varetægtsfanger (Fanger, der afsoner Straf, har ingen lovhjemlet Ret til Læsning), foreslaas opretholdt. De foreslaaede Bestemmelser omfatter foruden Varetægtsfanger tillige Personer, der er indsat til Bevogtning i Henhold til Fremmedlov Nr. 52 af 15. Maj 1875 § 14. Personer, der afsoner Tvangsbøder og Underholdsbidrag, vil være undergivet de henholdsvis for Hættfanger og for Fængselsfanger gældende Bestemmelser om Disciplinærmidler, jfr. §§ 17 og 18.

4de Kapitel.

Visse Følger af retstridige Handlinger.

Til § 15 (F. 1924 § 84, U. § 82).

Den af Kommissionen foreslaaede Erstatningsregel omfatter alene Erstatning og Godtgørelse for Skade forvoldt ved strafbare Handlinger, idet Kommissionen har fundet det urigtigt at foreslaa videregaaende Regler om Erstatning, se Motiverne Sp. 180 og T. U. Mot. S. 93. I U. f. R. 1923 S. 257—61 har Professor, Dr. juris Henry Ussing rejst Kritik imod denne Begrænsning for saa vidt angaar Erstatning for Tab af Forsørger, idet han navnlig anfører, at Bestemmelsen i den gældende Straffelovs § 302 har ført til den Domspraksis, at Erstatning for Tab af Forsørger, naar der ikke er Lovhjemmel for andet, kun ydes, hvor Døden er forvoldt ved strafbart Forhold, samt at det er urimeligt at udelukke saadan Erstatning, hvor Dødsfaldet er forvoldt ved en ikke strafbar Uagtsomhed. I Bemærkninger sammesteds S. 273—74 har Professor Torp taget Afstand fra en Udvidelse af de af Kommissionen foreslaaede Regler ved selve Straffelovsrevisionen.

F. 1924 følger paa dette Punkt Kommissionen.

Der ses nu ikke at være nogen Betænkelse ved i de Erstatningsregler, som foreslaas i Forbindelse med Straffelovsforslaget, at slette Strafbarhedsbetingelsen for saa vidt angaar Erstatning for Tab af Forsørger eller ved i det hele at foreslaa noget videregaaende Erstatningsregler end Kommissionsudkastet.

Man mener saaledes, at Bestemmelsen i Udkastets Stk. 1 bør udvides derhen, at